

73.

Окрећем леђа стварности.

Летњу мењам за јесењу идилу.

По много чему леп дан новембра две хиљаде двадесет и четврте.

Завршени НАШИ ОМЕРИЧКИ избори. Наводно победио наш кандидат Труп, а ми га волимо без обзира што је жути као наш госн Ђилас. Веле, ако нас буде тукао радиће то блаже и подношљивије но што би госпођа Камала. Ја стварно немам појма, да је пролеће, за сваки случај бих копривом натрљао ово још мало позадине која ми није поједена. Волео бих ја да ме Камала испраши, жемско је, је л'? Жене некако све насилније па ме то пали што би млади каз'ли. Сад прочитах да је „Жућо“ обећао Омериканцима да ће укинути издвајања за невладине организације у свету. Бокца ти, многи ће овде остати без примања, мораће у иностранство прати гузе демократске. Ма лаже Труп, неће.

И у Новом Саду су се синоћ догађале много лепе ствари (тако кажу). Згодни младићи и лепе девојке у капљачама и руксацима су поправљали фасаду неке зграде, еколози су природним материјалом опрали простор испред зграде, намирисали мало шири простор.

Државна застава је склоњена са зграде, јер је провокација и стављена на возило са фекалијама. Ма, браво!

Како је само лепо видети згодну девојку како поправља прозоре на згради. Слогани, скандирање, за понос, лирски, ма, браво!

Пошто је и један трећак одушевљен директним гледањем, као доживотни учитељ предлажем да се ови дивни кадрови преко Министарства просвете проследи свим школама у држави са обавезом да се један час посвети овоме. Има да ученици науче како се решавају проблеми, незадовољства, несугласице, тај речник, како се поштује

застава не само своје него застава свих држава. Тетицама (спремачицама) дати задатак да сваког јутра овако уреде улаз у зграду школе. Опет се плашим да ће неки трећаци за неколико година ући у школу са лошим намерама, а зашто и не би кад неколико десетина ТИСУЋА аплаудира овој лепоти.

Ма, браво! И речи не бих рекао да се ова силна маса понашала у складу са оним због чега је наводно изашла.

74.

Запалићу ватру на рубу луга
и сести на дебло суво,
можда би тако нестала туга
у ово време глуво.
И док варнице парају мрак
једна за другом на ноћној цести,
а дим се вије невидљив лак
тако их сјајне међ звезде смести.

Можда је међ' њима и моја нека,
јер свака будала звезду има
можда баш она на мене чека
што и ја не бих био међ' њима.
И кад ми ћутање не даде плод